

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ganske simpelt skulle give det fri. Jeg tror ikke, det er muligt at få gennemført en sådan lovændring i det høje ting.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v.

og

forslag til lov om en tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v.

Valgt blev: *Horn, Heising, Aage Knudsen, M. Larsen (Kolding), Axel Ivan Pedersen, P. A. Rasmussen, Retoft, Kirkegaard, J. M. Pedersen, Holmberg, Anders Andersen, Vagn Bro, From, Sønderup, Ninn-Hansen, Poul Claussen og H. C. Toft.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om tillæg til lov om indmalingspligt m. m. for dansk hvede og rug.

Valgt blev: *Carl Petersen, Chr. Christiansen, Hjortnæs, Per Hækkerup, Lund Jensen, Viola Nørlev, Chr. Thomsen, Kirkegaard, Kristian Kristensen, Sønderup, Niels Eriksen, Henry Hansen, Heick, Justesen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Aage Petersen og H. C. Toft.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om bekæmpelse af skadeligt dyreligt.

(Lovforslaget findes i tillæg A, sp. 131, fremsættelsen i tidenden sp. 304).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Da rigsdagen i 1953 gennemførte loven om bekæmpelse af skade-

ligt dyre- og fuglevildt, blev en række hidtil spredte bestemmelser samlet inden for denne lovs rammer. Samtidig blev der tilvejebragt udvidede muligheder for iværksættelse af bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt.

Det lovforslag, vi nu behandler, tilsigter ikke større ændringer i loven og omfatter kun bekæmpelse af muldvarpe. Det foreslås, at en kommunalbestyrelse skal kunne iværksætte udryddelse af muldvarpe, uden at den forud behøver at indhente landbrugsministerens godkendelse af en sådan foranstaltning. På den anden side vil landbrugsministeren i påkommende tilfælde kunne pålægge en uvillig kommunalbestyrelse pligt til at deltage i et planlagt bekæmpelsesarbejde.

Desuden ændres bestemmelserne vedrørende giftudlægning ved skovbevoksninger sådan, at det i § 1 nævnte 20 m brede bælte langs skovens yderskel ikke gælder for skove under 5 ha. Lovens krav om, at giftudlægning skal foretages af dertil autoriserede personer, lempes derhen, at giftudlæggerne blot skal være forsynet med kommunens legitimation. Dette spørgsmål var allerede fremme, da den nugældende lov var til behandling i landstinget, idet der blev udtalt betænkelighed ved at fastslå, at udryddelse af muldvarpe ved giftudlægning kun måtte foretages af personer, der var blevet autoriseret dertil af politimesteren. Under den efterfølgende behandling i folketinget gav jeg udtryk for, at også jeg fandt en sådan ordning mindre påkrævet, og det fremgår nu af lovforslaget, at den højtærede landbrugsminister er af samme opfattelse.

Som allerede nævnt sigter lovforslaget ikke mod store og gennemgribende ændringer af de gældende bestemmelser, men blot mod enkelte mindre reguleringer, der vil gøre det lettere at anvende loven efter dens formål.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Ejnar Hansen: Mit parti må principielt være modstander af, at folketinget fratager kommunerne mere af det kommunale selvstyre end højest nødvendigt. Der er adskillige områder, hvor grænsen for det formålstjenlige ved en sådan fratagelse er overskredet. Her er imidlertid tale om en foranstaltning, der af mange kommuner ikke bliver fore-

[Ejnar Hansen.]

taget, hvis den ikke påbydes i loven. Jeg tænker her på de tilfælde, hvor kommunen ikke anerkender betydningen af en bekæmpelse over et større samlet område. Vi har her et område, hvor den enkelte landmand eller haveejer står uden mulighed for at opnå et resultat af en indsats, hvis ikke bekæmpelsen sker samtidig i større områder, og derfor finder mit parti lovordningen nødvendig. Mit indtryk ude fra det praktiske landbrug er, at den bestående lov har givet gode resultater, i hvert fald i de egne, hvor landbrugsorganisationerne har været aktive for at få loven taget i brug, og hvor kommunerne ikke har været for træge og modstræbende til at gå i gang med opgaven. Der kan henvises til gode resultater dér, hvor bekæmpelsen har været gennemført i en årrække. De af den højtærede landbrugsminister nu foreslåede ændringer af den del af loven, der omhandler muldvarpe, kan sikkert få nogen betydning i retning af at fremme bekæmpelsen af dette skadedyr. Jeg tænker her på § 1, stk. 3, der siger, at kommunerne kan gå i gang på eget initiativ, og stk. 4, der siger, at flere kommuner i fællesskab kan gå i gang med opgaven. Ligeledes vil ændringen af § 2, gående ud på, at politimestrenes autorisation af giftudlæggere bortfalder, virke fremmende på bekæmpelsen; jeg ser heri en mulighed for den enkelte landmand for selv at tage fat på bekæmpelsen og supplere de offentlige foranstaltninger. Som det nu er, har tilmed mange politimestre været uvillige til at give de enkelte landmænd denne autorisation.

Der er visse enkeltheder i lovforslaget, jeg gerne ser behandlet i et udvalg, men i øvrigt vil mit parti medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Asgar Jensen: Det konservative folkeparti kan i princippet tiltræde de ændringer, der her er foreslået. Vi noterer med tilfredshed den større tillid, man viser det kommunale selvstyre. Vi skal i øvrigt være villige til at se nærmere på sagen i et udvalg.

Slipsager: Det foreliggende lovforslag har nogenlunde samme formål som tidligere love, der omhandler samme emne, men der er foreslået visse ændringer, bl. a. at kommunalbestyrelsen kan iværksætte skade-

dyrsbekæmpelsen uden først at søge landbrugsministeriets tilladelse. Der er altså tale om en indskrænkning af administrationen, som sikkert alle er interesseret i. Også det, at man tillægger de kommunale myndigheder større mulighed for at vise initiativ i disse sager, er en ting, vi med glæde ser. En anden ændring er den, at man ikke længere kræver autorisation af det mandskab, der skal udføre bekæmpelsesarbejdet; også det hilser vi med glæde. Da de foreslåede ændringer sker med de sagkyndiges billigelse og lovens effektivitet, så vidt jeg kan se, ikke indskrænkes, kan vi give lovforslaget en hurtig og villig behandling.

Kristian Kristensen: Jeg er modstander af enhver form for muldvarpearbejde. Det er mig derfor en glæde at kunne tilsige mit partis støtte til den foreslåede øgede indsats på dette område og forenklingen af indsatsen. Jeg tænker her på ændringen i lovens § 2.

Fuglsang: Også vi kommunister kan gå ind for disse ændringer, som betyder en mere energisk og samtidig mere smidig indsats i bekæmpelsen af muldvarpe. På den ene side kan kommunerne fremtidig iværksætte den slags kampagner uden først at skulle have tilladelse fra landbrugsministeriet, på den anden side erkender man, at der immer væk findes kommuner, som er sendrægtige, og som ved deres sendrægtighed kan skade det arbejde, de andre udfører, hvorfor man giver landbrugsministeriet ret til at give sådanne kommunalbestyrelser pålæg om at gå i gang med arbejdet.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker samtlige ordførere for deres tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Johs. E. Larsen: Da der er udtalt ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om statens materialprøveråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 159, fremsættelsen i tidenden sp. 303).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Mærk: Mit parti kan tiltræde det foreliggende lovforslag.

Ejner Kristensen: Loven om statens materialprøveråd, som ved det foreliggende lovforslag foreslås gjort permanent, har gennem sin 22-årige virketid ydet erhvervslevet, de forskellige institutioner og private, nyttig bistand ved og vejledning i udførelsen af materialprøvninger. Loven er da også siden sin fremkomst stedse blevet forlænget uændret for 3 år ad gangen. Dens formål må stadig siges at være aktuelt, bl. a. af den grund, at nye materialer hele tiden indgår i produktionen, ligesom den tekniske udvikling i øvrigt gør det hensigtsmæssigt at have et sådant råd.

Loven foreslås altså nu gjort permanent, og derved bryder man den praksis, som gennem årene har været gældende med hensyn til lovens gyldighedstid, der har været 3-årige perioder. Da denne ændring er af en vis principiel natur, vil jeg gerne bede den højtærede handelsminister om nærmere at motivere denne ændring.

Jeg kan i øvrigt på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

H. K. Sørensen: Det foreliggende lovforslag skal gøre en tidligere periodisk fornyet lov permanent. Hvert tredje år har man fremsat forslag om at forlænge denne lov, formentlig med enslydende motivering og ordvalg, således som det f. eks. er tilfældet ved fremsættelsen i 1952 og i år.

For så vidt skulle der ikke være noget til hinder for at gøre loven permanent; men der er dog, før man risikerer, at materialprøverådet og dets virksomhed ligesom skubbes ud af det høje folketingets hukom-

melse, grund til at spørge, om den højtærede minister mener, at man i rådet ved denne sidste indstilling særlig nøje har overvejet, om de nye materialer, der i de sidste år er dukket op i så stort omfang, tilstrækkelig hensigtsmæssigt kan undersøges og prøves i de nu eksisterende institutioner, og videre, om rådets sammensætning kan siges at dække samtlige de områder, hvorfra nye ønsker om materialprøver kan tænkes at komme. Jeg tænker her i særlig grad på de materialer inden for elektricitetsvæsenet, motorvæsenet og i den sidste tid vel også inden for alt, hvad der har med atomkraft at gøre, alle disse nye materialer, der i det hele taget gør de nutidige præstationer mulige. Jeg hører gerne den højtærede ministers mening om det, og skulle det være den højtærede ministers opfattelse, at sagen var endnu en overvejelse værd, er der tid nok til at se på spørgsmålet i et udvalg.

Det samme gælder det forhold, som også periodisk er omtalt i fremsættelsestalerne, nemlig meddelelsen om, at der af materialprøverådet er godkendt nye takster for prøvning og undersøgelser på statsprøveanstalten. Det er i det hele taget statsprøveanstalten, som materialprøverådets virksomhed i særlig grad har samlet sig om, og for at udligne det underskud, statsregnskabet viser for statsprøveanstalten for 1956-57, nemlig ca. 278 000 kr., måtte disse takster forhøjes med mindst 50 pct. Hvor stor har forhøjelsen gennemsnitlig været på taksterne? Det var rart at vide.

I samme forbindelse vil jeg gerne spørge, om man kunne undgå en eventuel yderligere forhøjelse af taksterne ved en anden tilrettelægning af arbejdet. Jeg beder om, at dette ikke opfattes som kritik af statsprøveanstaltens metoder, udrustning og arbejds-gang, for jeg har intet kendskab dertil og er slet ikke kompetent til at kritisere noget sådant. Men spørgsmålet fremkommer, fordi det naturligvis er af interesse, at en så fortrinlig institution som statsprøveanstalten bliver benyttet i så vidt omfang som muligt, uden at ængstelse for gebyrets størrelse skal spille ind, og det hænder vist af og til nu; det høres i hvert fald af og til fra håndværk-erside.

I øvrigt skal jeg på min gruppes vegne tilsige lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.